



Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ο ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ

Γραφε ὁ διάσημος γαλλορουμάνος συγγραφέας Εὐγένιος Ἰονέσκο: «Σ' αὐτὴν τὴν κοινωνία ὁ ἄνθρωπος γίνεται μόνο κοινωνικό ζῶο. Οἱ μεταφυσικές του ρίζες χάνονται. Εἶναι ἄνθρωπος γιά τή γῆ, ὄχι γιά τόν οὐρανό. Ἔτσι προγραμματίζονται οἱ ἄνθρωποι νά εἶναι τέλεια ρομπότ. Ἡ τυφλή ὑπακοή σ' ἕναν ἄνθρωπο, σ' ἕνα σύστημα εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐσωτερικῆς ἐλευθερίας. Ἀντίθετα ἡ ὑπακοή στόν Θεό μέ τή θέλησή μας εἶναι ἡ ἀληθινή ἐλευθερία πού χαρίζει ὁ Χριστός».

Αὐτή τὴν τυφλή ὑπακοή σ' ἕναν ἄνθρωπο ἢ σ' ἕνα σύστημα ὁ Ἰονέσκο τὴν ὀνόμασε «ρινοκερίτιδα» ἀπό τό θεατρικό του ἔργο «Ὁ Ρινοκέρωσ». Σέ μιά ἡσυχῆ ἐπαρχιακή πόλη ζοῦν διάφοροι ἄνθρωποι, ὁ καθένας μέ τόν τρόπο του. Ξαφνικά κάνει τὴν ἐμφάνισή του ἕνας ρινοκέρωσ τρέχοντας στούς δρόμους μέ τρομερό βρυχηθμό. Μέρα μέ τή μέρα πληθαίνουν οἱ ρινοκέροι καθῶς, πότε ὁ ἕνας καί πότε ὁ ἄλλος ἀπό τούς κατοίκους μεταμορφώνονται σέ ρινοκέρω. Τό θέαμα εἶναι πιά συνηθισμένο. Φεύγει ὁ τρόμος καί βασιλεύει ἡ μίμηση. Ὅλοι θέλουν νά γίνουν ρινοκέροι, μιάς καί ὅλοι οἱ φίλοι καί οἱ γνωστοὶ ἔγιναν, γιά νά μή διαφέρουν. Μόνον ἕνας, ὁ Μπερανζέ, ἀντιστέκεται. Οὔτε τὴν ἀγαπημένη του ὅμως μπορεῖ νά πείσει, καί μένει μόνος. «Θά ὑπερασπισθῶ τόν ἑαυτό μου», λέει ὁ Μπερανζέ· **«θά εἶμαι ἐναντίον ὄλων, ἔστω κι ἂν εἶμαι ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος»**.

Ὁ Ἰονέσκο ἐμπνεύστηκε τό ἔργο του ἀπό τὴν ἀνοδο τοῦ ναζισμοῦ στή Γερμανία.

Ἔλεγε: «Ἕνας φίλος μου συγγραφέας βρέθηκε στή Νυρεμβέργη σέ μιά συγκέντρωση πού περίμεναν τόν Χίτλερ. Ξαφνικά τό πλήθος ἔπαθε ὑστερία: κραυγές, ἐξαλλοσύνη, παραλογοισμός. Κι αὐτός ἦταν ἔτοιμος νά κάνει τό ἴδιο, νά παρασυρθεῖ· μέ ὅλη του τὴν δύναμη ὅμως ἀντιστάθηκε». Καί ἐξηγεῖ τόν τίτλο τοῦ ἔργου του: «Διάλεξα τόν ρινοκέρω γιατί εἶναι ἕνα ζῶο δυνατό, ἕνα παχύδερμο πού ὀρμᾶ χωρίς νά σκέπτεται».

Ἡ «ρινοκερίτιδα» εἶναι ἀρρώστια κολλητική. Στὴν ἀρχὴ ὁ ἄνθρωπος διστάζει, μετὰ παρασύρεται ἀλόγιστα, μπαίνει στό κοπάδι, μαζοποιεῖται. Ὑπνωτισμένοι ἀπό προπαγάνδες καί συνθήματα οἱ ἄνθρωποι ὀρμοῦν καί συχνά σκοτώνουν. Ἡ «ρινοκερίτιδα» εἰσχωρεῖ στήν πολιτική, στό ποδόσφαιρο καί σέ πολλές μαζικές συμπεριφορές.

Αὐτή τὴν ἀντίσταση, στήν τελειότερη μορφή της, ἐνάντια σέ κάθε «ρινοκερίτιδα», καί ἰδιαίτερα σ' αὐτὴν τῆς ἄρνησης τοῦ Θεοῦ καί τῆς περιφρόνησης τοῦ θελήματός Του, μᾶς προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μέ τὴν Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων, ἡμέρα μνήμης ὄλων τῶν ἁγίων. Οἱ ἅγιοι ἀντιστάθηκαν, πολλές φορές μέχρι θανάτου, σέ ὅτιδήποτε τοὺς ἀπομάκρυνε ἀπό τόν Χριστό. Γι' αὐτόν τόν ἀγῶνα, μᾶς συμβουλεύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ». Μὴ ἀκολουθεῖτε τό ἀμαρτωλὸ φρόνημα τοῦ κόσμου τούτου. «Ἀλλά νά μεταμορφώνεσθε συνεχῶς μέ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ νοῦ σας» (Ρωμ. 12,2). Ἀνακαίνιση τοῦ νοῦ εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ νέου, κατὰ Χριστόν, φρονήματος. Ὁ πιστός ἀρνεῖται νά γίνει «παχύδερμο», ὅ,τι κό-

Η ΕΥΘΕΙΑ ΟΔΟΣ

Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου (24 Ἰουν.) ἦταν χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση γιὰ τοὺς γονεῖς του, Ζαχαρία καὶ Ἐλισάβετ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. «*Πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται*», προανήγγειλε στὸν Ζαχαρία ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ. Καὶ τοῦ εἶπε ὅτι ὁ υἱὸς του αὐτὸς θὰ γινόταν «*μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου*», διότι θὰ προπορευόταν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν θὰ λάμβανε ἄφθονη τῆ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπὸ τὴν κοιλιὰ ἀκόμα τῆς μάνας του.

Καὶ δὲν θὰ μπορούσε νὰ εἶναι διαφορετικὰ γι' αὐτὸν ποῦ ἀπὸ τὰ χρόνια τῶν ἀρχαίων προφητῶν προαναγγέλλεται ὡς Πρόδρομος τοῦ Κυρίου. «*Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου*», ποῦ θὰ ἐπιβλέψει καὶ θὰ προετοιμάσει τὴν ὁδὸν μου «*πρὸ προσώπου μου*», λέγει ὁ Κύριος διὰ τοῦ προφήτου Μαλαχίου. Αὐτὸς θὰ εἶναι, κατὰ τὸν Ἡσαΐα, «*φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ: Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου*», κάμετε εὐθεῖς τοὺς δρόμους τοῦ Θεοῦ μας. Κάθε φαράγγι θὰ γεμίσει τὰ κενὰ του καὶ κάθε μεγάλο καὶ μικρὸ βουνὸ θὰ χαμηλώσει, ὥστε ὅλα τὰ στραβὰ νὰ γίνουν ἴσια καὶ οἱ δύσβατοι δρόμοι νὰ γίνουν λεῖοι καὶ ὀμαλοί.

Ἡ παραστατικὴ αὐτὴ εἰκόνα ποῦ ὀραματίζεται ὁ προφήτης Ἡσαΐας, δεῖχνει ὅτι ὁ ρόλος τοῦ Προδρόμου θὰ εἶναι καταλυτικός. Θὰ προετοιμάσει τὸν λαὸ γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν ἐρχόμενο Κύριο. Θὰ ὀμαλοποιήσει μέσα στὶς ψυχές τους τὰ βαθιὰ χάσματα ποῦ ἀνοίγει ἡ ἁμαρτία καὶ τὰ πανύψηλα ἐμπόδια ποῦ ὑψώνουν τὰ πάθη τους. «*Πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον*», λέγει ὁ

ἀρχάγγελος Γαβριήλ. Πράγμα ποῦ ἐπαναλαμβάνει ὁ Ζαχαρίας, ὅταν μὲ τὴ γέννηση τοῦ Ἰωάννη λύνεται ἡ ἀφωνία τῆς γλώσσας του: «*Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου*» θὰ ὀνομαστεῖς. Θὰ προπορευθεῖς ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν Κύριο ποῦ ἔρχεται, γιὰ νὰ ἐτοιμάσεις τὸν δρόμον του.

Πῶς θὰ ἐτοιμάζε ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον τοῦ Χριστοῦ;

Μὲ τὸ προφητικὸ χάρισμα ποῦ τοῦ δόθηκε, θὰ ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ φανέρωση τοῦ Χριστοῦ. Θὰ εἶχε μιὰ τόσο δυναμικὴ παρουσία, ποῦ ὄχι μόνο ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀλάνθαστο στόμα τοῦ Χριστοῦ θὰ παραλληλίσουν τὸν Πρόδρομον μὲ τὸν πύρινον προφήτη Ἠλία. Θὰ προπορευόταν τοῦ Κυρίου «*ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιοῦ*». Μὲ τὸν ἔνθεο ζῆλον του θὰ ἔκανε γνωστὸ «*τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις*», στὸν λαὸ ποῦ ζοῦσε μέσα στὸ πνευματικὸ σκοτάδι ὅπου κυριαρχοῦσε ὁ θάνατος, ὅτι θὰ τοὺς ἐπισκεπτόταν «*ἀνατολὴ ἕξ ὕψους*». Ἀπὸ τὴ μεγάλη του ἀγάπη καὶ εὐσπλαχνία ὁ Θεὸς θὰ ἔστειλε τὸν κόσμον τὸν Υἱὸ του, τὸ ἀληθινὸ φῶς τοῦ κόσμου, τὸν νοητὸ ἥλιο τῆς δικαιοσύνης.

Μὲ τὸ ἐνθερο κήρυγμά του ὁ Ἰωάννης θὰ ἔφερνε πρῶτος τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα: «*Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ*». Θὰ ἔφτιαχνε εὐθεία τὴν ὁδὸ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, κηρύσσοντας «*βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν*» καὶ προσανατολίζοντας μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν «*τούς πόδας*» τῶν ἀνθρώπων πάλι «*εἰς ὁδὸν εἰρήνης*». Θὰ ἔδειχνε ἔτσι ὅτι μόνο ἡ ἁμαρτία γίνεται ἐμπόδιο στὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προδρόμου ὅμως εἶναι διαχρονικὴ. Τὸ μήνυμά του ἀπευθύνεται σὲ ὅλους μας ἀνεξαιρέτως. Ἄν θέλουμε νὰ ἔλθει καὶ σὲ μᾶς ὁ Χριστὸς, σωτήρας καὶ λυτρωτῆς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο, πρέπει νὰ ἀκούσουμε κι ἐμεῖς τὸ κήρυγμά του.

στὸς καὶ ἄν ἔχει αὐτό!

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει: «*Τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου εἶναι πρόσκαιρον καὶ εὐτελές. Γιατί ὅλα τὰ τοῦ κόσμου ἔχουν ἡμερομηνία λήξεως. Ἡ μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου γίνεται μὲ τὴν ἀπόκτηση ἀρετῶν. Γιατί ἡ ἀρετὴ ἔχει ἀληθινὴ μορφή ποῦ δὲν καταργεῖται, οὔτε χάνεται. Ἄνακαί-*

νιση τοῦ νοῦ» σημαίνει: Ἀμάρτησες σήμερα; Ἰλάτισε" ἢ ψυχὴ σου; Μὴν ἀπελπίζεσαι. Ἀνακαίνισέ την μὲ μετάνοια, μὲ δάκρυα, μὲ ἐξομολόγηση, μὲ καλὰ ἔργα. Καὶ αὐτὸ νὰ τὸ κάνεις πάντοτε ἔχοντας κριτήριο καὶ ὀδηγὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ» (Εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολή, Ὁμιλία Κ', β', P.G. 60, 597-598).

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΕΣ

Οί έορτές τών άγιών είναι άφορμή εύφροσύνης και χαράς και πρόξενoi μεγάλης πνευματικής ώφέλειας. Διότι μάς προτρέπουν σέ μεγαλύτερη ευσέβεια και άρετή. Στόν μήνα Ιούνιο έχουμε τίς έορτές τών άγιών ένδόξων και πανευφήμων άποστόλων, Πέτρου και Παύλου τών πρωτοκορυφαίων (29/6) και τών δώδεκα (30/6). Οί άπόστολοι είναι «πέτρα τής πίστεως» και «καύχημα τής οικουμένης», πνευματικοί φωστήρες του κόσμου. Πρωτομάστορες στο κτίσιμο τής οικοδομής τής Έκκλησίας· θεμέλιοι λίθοι, στύλοι και βάσεις τής πίστης μας.

Τό πιο ύψηλό άξίωμα στην Έκκλησία είναι τό άποστολικό: «Ούς μέν έθετο ό Θεός έν τή Έκκλησία, **πρώτον άποστόλους**» (Α΄ Κορ. 12,28). Γι' αυτό: α) Ξεχωρίζουν μέσα στην ιστορία τής Έκκλησίας σάν υπέρλαμπροι άστέρεις πρώτου μεγέθους τής πνευματικής ζωής. β) Μετέχουν τής ζωής και του φωτός του Χριστού. γ) Έκοπίασαν υπερβαλλόντως κάνοντας άγώνες και θυσίες χάριν του Χριστού και τής αλήθειας Του. δ) Σάν άλλοι Ήρακλείς καθάρισαν τήν κόπρον του Αύγεία, δηλαδή τής πλάνης και τής διαφθοράς του άρχαίου ειδωλολατρικού κόσμου.

Άκουσαν τή φωνή του Χριστού «πορευθέντες σέ όλο τόν κόσμο κηρύξατε τό Ευαγγέλιο σέ όλη τήν κτίση, βαπτίζοντάς τους στό όνομα του Πατρός και του Υιού και του Άγίου Πνεύματος» και «διδάσκοντάς τους νά εφαρμόζουν

όλες τίς έντολές μου». Γι' αυτό και ό Χριστός ήταν μαζί τους όλες τίς ημέρες τής ζωής τους. Όπως έστειλε ό έπουράνιος Πατέρας τόν Χριστό στόν κόσμο, έτσι και Αυτός έστειλε τούς Άποστόλους. Και τούς έθεσε όρο νά άπαρνηθοϋν κάθε επίγειο δεσμό. Νά μήν πάρουν στό ζωνάρι τους χρυσό ή άσημένιο ή χάλκινο νόμισμα, ούτε σακίδιο για τό δρόμο, ούτε διπλά ρούχα, ούτε ύποδήματα, ούτε ραβδί (Ματθ. 10, 9-10). Και τούς άνήγγειλε ότι θά άντιμετώπιζαν θλίψεις και διωγμούς. Τούς έστειλε σάν πρόβατα ανάμεσα στους λύκους. Τούς προειδοποίησε ότι θά ήταν μισούμενοι από όλους για τό όνομά Του. Θά τούς όδηγοϋσαν μπροστά σέ άρχοντες και έξουσιαστές έξαιτίας Του για νά δώσουν μαρτυρία γι' Αυτόν. Θά τούς έσυραν στά δικαστήρια αλλά δέν θά 'πρεπε νά άγωνιοϋν για τό τί θά ποϋν ή πώς θά τό ποϋν. Ό Θεός θά τούς φωτίζε εκείνη τήν ώρα τί νά ποϋν γιατί δέν θά ήταν οι ίδιοι που θά μιλοϋσαν, αλλά τό Πνεϋμα του Πατέρα που θά μιλοϋσε μέσα τους.

Έγιναν, λοιπόν, οι άγιοι άπόστολοι μάρτυρες τής Ανάστασης του Κυρίου μας, τόσο μέ τή ζωή τους όσο και μέ τό κήρυγμά τους. Γι' αυτό πεινοϋσαν, διψοϋσαν, γυρνοϋσαν μέ κουρέλια, ξυλοδαρμένοι από τόπο σέ τόπο και μοχθοϋσαν για νά ζήσουν εργαζόμενοι μέ τά ίδια τους τά χέρια. Στους έμπαιγμούς άπαντοϋσαν μέ καλά λόγια, στους διωγμούς μέ ύπομονή. Νά γιατί ή φωνή τους άκούστηκε σ' όλη τή γη και τά λόγια τους έφθασαν στά πέρατα τής οικουμένης.

Αρχιμ. Ι.Ν.

Νά κλείσουμε τά βαθιά φαράγγια τής άμαρτίας και νά ίσοπεδώσουμε τά βουνά τών έγκεντρικών μας παθών, που έμποδίζουν τόν Κύριο νά μπει στην ψυχή μας.

Η μετάνοια είναι ή εύθεια όδός άπ' τήν όποία εισβάλλει «έντός ήμών» ή Βασιλεία του Θεού.

Πρωτ. Δ. Μ.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ

Γράψε τὰ ὀνόματα ἐκείνων πού σέ ἔβλαψαν στήν ἄμμο, καί ἐκείνων πού σέ εὐεργέτησαν μέ χρυσά γράμματα στό μάρμαρο», λέει μιά παροιμία. Γιατί τὰ γραμμένα στήν ἄμμο μετά ἀπό λίγο θά σβήσουν. Ἔτσι πρέπει νά σβήσει καί ἡ κακία καί τό μίσος πού δημιουργοῦνται στή ψυχή μας ἀπό τήν κατά τή γνώμη μας «ἀνεπίτρεπτη» συμπεριφορά κάποιων ἀνθρώπων. Ἐνῶ τὰ γραμμένα στό μάρμαρο δέν θά σβήσουν ποτέ. Ἔτσι καί ἡ εὐγνωμοσύνη μας γιά αὐτούς πού μᾶς εὐεργέτησαν θά εἶναι παντοτινή.

Ὁ Χριστός, βέβαια, θέλει καί σ' αὐτούς πού μᾶς ἐζημίωσαν καί σ' αὐτούς πού μᾶς εὐεργέτησαν, ἡ δική μας ἀπάντηση νά εἶναι ἡ ἀνιδιοτελής ἀγάπη. Ὁ Κύριός μας «λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπειλεῖ, παρεδίδου δέ τῷ κρίνοντι δικαίως» (Α' Πέτρου 2,23). Δηλ. ἐνῶ ὑβρίζετο, δέν ἀνταπέδιδε ὕβρεις· καί ἐνῶ ἔπασχε ἀδίκαια, δέν ἀπειλοῦσε ἐκείνους πού τόν ἀδικοῦσαν, ἀλλά ἀνέθετε τόν ἑαυτό Του στό Θεό πού κρίνει πάντοτε δίκαια. Πάνω ἀπό τόν σταυρό Του συγχωροῦσε τούς σταυρωτές Του καί δέν ζητοῦσε ἐκδίκηση γι' αὐτούς.

Οἱ ἅγιοι μᾶς διδάσκουν ὅτι στή ζωή μας πρέπει νά πρυτανεύει ἡ ἀγάπη καί ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς ἄλλους, σύμφωνα μέ τό παράδειγμα τοῦ Σωτήρα μας.

Ἔνας φτωχός φοιτητής Ἱατρικῆς Σχολῆς προκειμένου νά τελειώσει τίς σπουδές του ἀναγκάστηκε νά ἐργάζεται ὡς πωλητής βιβλίων. Κάποια φορά χτύπησε τήν πόρτα ἑνός φτωχοῦ σπιτιοῦ. Ἄνοιξε ἕνα κοριτσάκι, ἀλλά λόγω τῆς πολλῆς φτώχειας καί δυστυχίας δέν ἦταν δυνατόν νά ἀγοράσει κάποιον βιβλίο. Ὁ φοιτητής ζήτησε ἕνα ποτήρι νερό. Ἐκείνη τοῦ πρόσφερε ἕνα ποτήρι

φρέσκο κρύο γάλα, λέγοντας πώς ἔχει μάθει ἀπό τή μητέρα της νά τιμᾶει τούς ξένους. Ὁ νεαρός τό δέχθηκε, εὐχαρίστησε καί ἔφυγε. Τελείωσε τίς σπουδές του καί ἐργαζόταν ὡς χειρουργός γιατρός σέ μιά κλινική τῆς πόλης του.

Κάποια φορά στά «ἐπείγοντα» ἔφεραν μιά κυρία στήν ὁποία διαγνώστηκε βαρεῖα νόσος καί χρειάστηκε νά γίνεῖ ἕνα μεγάλο χειρουργεῖο πού ἀπαιτοῦσε πολλά χρήματα. Ἐγινε τό χειρουργεῖο, ὀλοκληρώθηκε ἡ θεραπεία καί ἡ ἀσθενής θά ἀναχωροῦσε. Τῆς δόθηκε ὁ λογαριασμός. Μέ ἐκπληξή εἶδε πάνω στό τιμολόγιο ἕνα χαρτάκι πού ἔγραφε: «ἐξοφλήθηκε γιά ἕνα ποτήρι κρύο γάλα». Ὁ γιατρός εἶχε ἀναγνωρίσει στό πρόσωπο τῆς ἀσθενοῦς τό φτωχό κοριτσάκι πού τοῦ εἶχε προσφέρει τό ποτήρι φρέσκο γάλα καί τό ἀνταπέδωσε ἑκατονταπλάσια.

Εἶναι χρέος μας ἡ εὐγνωμοσύνη. Ἄν, ὅμως, ἔτσι ἀνταποδίδουν οἱ ἄνθρωποι, ἐμεῖς οἱ χριστιανοί «τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;». Σέ μᾶς ὁ Χριστός ἔχει δώσει τόν **Ἴδιο τόν ἑαυτό Του**. Πῶς μπορούμε νά ἐξοφλήσουμε αὐτήν τήν μεγάλη εὐεργεσία; Δέν μπορούμε μέ τίποτε. Ἄς φροντίσουμε νά εἴμαστε εὐγνώμονες ἀπέναντί Του, **τηρώντας τίς ἐντολές Του**. Αὐτό ἀποτελεῖ τήν μεγαλύτερη χαρά γιά τόν Κύριο καί Σωτήρα μας.

Ἀρχιμ. Π.Α.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης* ΤΗΛ. 2682051161

ΙΟΥΝΙΟΣ 2018* Ἀρ. Φύλλου 419* Ἔτος ΛΗ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

